

๑ พระโพธิญาณเถร

สังฆธรรมภาวามเป็ขจรวิงชของถมั้ง
เป็ขยู่ชย่งงงงงงง

ความจริงเป็นอย่างหนึ่ง เราคนหลงความจริงว่า
เป็นอีกอย่างหนึ่ง มันเลยไม่เข้ากัน มันเลยทะเลาะกัน
กับความจริง มันเลยทะเลาะกันกับธรรมชาติ อย่างสภาวะ
ร่างกายของเราเนี่ย จะเป็นหูก็ดี เป็นตาก็ดี จมูกก็ดี เป็น
กายทุกส่วนก็ดี ความเป็นจริงเราเข้าใจว่าเรา ถ้าเราเข้าใจ
ว่าเราแล้ว เราเลยไม่ต้องการให้มันเป็นอะไรสักอย่างแม้
แต่สักครึ่ง ไม่ให้มันเจ็บขา ไม่ให้มันปวดขา ไม่อยากให้
เฒ่าให้แก่ ให้เจ็บหลังปวดเอวอย่างนี้ นี่คือเราอยากให้
เปิดเป็นไก่อ่ อยากให้สังขารอยู่ใต้อำนาจของเรา ให้มันเป็น
อย่างนี้ ตาก็ไม่อยากให้มันฝ้าฟาง หูก็อย่าให้มันหนวก ฟัน
ก็อย่าให้มันหลุด กินข้าวก็ให้มันอร่อยทุกวัน วันที่ไม่
อร่อยอย่าให้มันมี นอนก็ให้มันหลับสนิท วันที่นอนไม่
หลับอย่าให้มันมี การพูดการจาของคนในบ้านก็อยากให้
ถูกใจเราทุกอย่าง อย่าให้คนพูดไม่ถูกใจ มันก็จะทุกข์
ไปจนตายนั่นแหละถ้าคิดแบบนี้

อันนี้แหละคืออยากให้เปิดเป็นไก่อ่